

РЕШЕНИЕ

№ 3511

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3272** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Алтерон“ – А. – [населено място], представлявано от изпълнителния директор И. Х. Лангаров чрез адвокат Н. Й. срещу Решение № 3975 от 24.10.2022г. по н. а. х. д. № 2842/2022г. по описа на Софийски районен съд, 136 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-1/05.01.2022г., издадено от заместник председателя на Комисията по финансов надзор /КФН/. Като касационни основания са посочени неправилност на решението поради съществени нарушения на процесуалните правила и при неспазване на материалния закон. Излага съображения за маловажност на нарушението. Прави се искане за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуалния си представител адвокат Н. Й. поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът - Комисията за финансов надзор чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като се запозна с

обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

„Алтерон“ А. е вписано под № РГ-05-1440 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от КФН, притежава статут на дружество със специална инвестиционна цел (ДСИЦ) и като такова е адресат ЗДСИЦДС

С писмо, вх. № РГ-05-1440-7/05.05.2021г. „Алтерон“ А. е представило в КФН в срок уведомление по чл. 19, ал. 5 от ЗДСИЦДС, което съдържа изискуемата съгласно чл. 19, ал. 5, изречение второ от ЗДСИЦДС информация, а именно информация за вида, размера, валутата, лихвения процент, годишния процент на разходите, срока на кредита, обезпечения, както и периодите на плащания по лихви и главници. Уведомлението обаче не съдържа основен елемент от изискваната от законодателя информация, а именно посочването на банката-кредитор, съгласно чл.19, ал. 5, изречение първо от ЗДСИЦДС. Видно от представената информация, „Алтерон“ А. е сключило договор за кредит на 27.04.2021г., предвид което дружеството е следвало да представи в КФН дължимата информация относно банката-кредитор в срок до три работни дни от сключване на договора за кредит, а именно до 05.05.2021г. Като не е уведомило КФН относно банката-кредитор в срок до три работни дни от сключването на договора за кредит, „Алтерон“ А. е извършило нарушение на чл. 19, ал. 5, изречение първо, предложение първо от ЗДСИЦДС. Нарушена е разпоредбата на чл. 19, ал. 5, изречение първо, предложение първо от ЗДСИЦДС. Нарушението е извършено на 06.05.2021г. в [населено място].

С писмо, изх. № РГ-05-1440-15/24.06.2021 г., представляващият „Алтерон“ А. е поканен да се яви в сградата на КФН за съставяне, предявяване, подписване и връчване на Акт за установяване на административно нарушение(АУАН).

С писмо, вх.№ РГ-05-1440-15/29.06.2021г. представляващият „Алтерон“ А. е заявил, че няма възможност да се отзове на поканата за АУАН и желае съответният документ да се оформи в негово отсъствие.

Предвид писмото от 29.06.2021г., на 08.07.2021г. А. А., на длъжност „старши експерт“ в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“ в дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“ на КФН е съставила АУАН №Р-06-656/08.07.2021г. в отсъствие на нарушителя при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

На основание чл. 43, ал. 4 от ЗАНН е поискано съдействие от общинската администрация - [община], в чиито район се намира седалището и адреса на управление на „Алтерон“ А., с оглед предявяване, подписване и връчване на екземпляр от АУАН №Р-06-656/08.07.2021г. С писмо до КФН, вх. Но 06-00-45/02.08.2021г. актът е върнат от [община], предявен и връчен на представляващия нарушителя на 28.07.2021г. В законоустановения срок по чл. 44, ал.3 от ЗАНН е постъпило възражение с вх. № 91-01-701/02.08.2021г.

На 05.01.2022 г. след преглед на административно-наказателната преписка и постъпилото възражение, заместник-председателя на КФН, е издал оспореното НП. Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия. Приел е, че вмененото от АНО нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Извел е извод за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 5, изр. 1 от ЗДСИЦДС, в срок до три работни дни от сключването на договора за кредит, дружеството със специална инвестиционна цел е длъжно да уведоми КФН и банката- депозитар относно банката-кредитор. В чл.19, ал.5, изр. 2 от ЗДСИЦДС се указва, че уведомлението съдържа най-малко информация за вида, размера, валутата, лихвения процент, годишния процент на разходите, срока на кредита, обезпечения и солидарни длъжници, както и периодите на плащания по лихви и главници.

Видно от представените писмени доказателства по делото, дружеството не е уведомило в законоустановения срок Комисията за финансов надзор за банката-кредитор относно сключения договор за кредит от 27.04.2021г, т.е касаторът от обективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 19, ал.5, изр. 1, пред.1 от ЗДСИЦДС. Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

В чл. 65, ал.3, т.2, пред.1 от ЗДСИЦДС законодателят е предвидил административно наказание „имуществена санкция“ за юридически лица и еднолични търговци, които са нарушили разпоредбите на чл. 4, ал. 2 и 3, чл. 5, ал. 5, чл. 7, ал. 2, 5 и 7, чл. 15, ал. 1 - 3, чл. 18, ал. 7, чл. 19, ал. 5 и 6, чл. 23, чл. 24, чл. 25, чл. 27, ал. 7 и 10, чл. 29, ал. 2, чл. 31, чл. 36, чл. 44, ал. 1 и 3, чл. 46 и 53 от ЗДСИЦДС, в размер от 10 000 до 20 000 лв, а при повторно нарушение – от 20 000 до 40 000 лв. В конкретния случай АНО, правилно е определил, че не е налице повторно извършено нарушение и е наложил „имуществена санкция“ в минимален размер от 10 000.

Неоснователно е искането за приложението на чл. 28 от ЗАНН, в контекста на заявените доводи за несправедливост на наказанието, тъй като не са налице предпоставките за това. Не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност, тъй като се касае за формално нарушение и законът не изисква вредоносен резултат. В същото време, закъснението е съществено и същото е изпълнено едва след започване на проверката от страна на КФН и отправяне на изрично питане в тази насока.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на

разноски и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касаторът следва да бъде осъден да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3975 от 24.10.2022г. по н. а. х. д. № 2842/2022г. по описа на Софийски районен съд, 136 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-1/05.01.2022г., издадено от заместник председателя на Комисията по финансов надзор.

ОСЪЖДА „Алтерон“ – А., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор И. Х. Лангаров да заплати на Комисия за финансов надзор – [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.